

అరుణా ఫిలిమ్స్ వారి...

బామ్మలపల్లి

డైరెక్టర్...

R.M. కృష్ణ సావిమి.

అరుణా ఫిలిమ్స్ వారి... బామ్మలపల్లి

డైరెక్టర్... R.M. కృష్ణ సావిమి.

(ప్రొడ్యూసరు): R.M. కృష్ణ సావిమి. M. రాధాకృష్ణన్

శివాజీ గజేశన్	—	సూర్యం
వి. నాగయ్య	—	వకీలు పేరయ్య
యస్. వి. రంగారావు	—	సుబేదారు సింహాద్రి
రమణారెడ్డి	—	చలమయ్య
నల్ల రామమూర్తి	—	తిమ్మయ్య
వంగర వెంకట సుబ్బయ్య	—	నన్యాసి
గౌరీపతిశాస్త్రి	—	సోమయాజులు
వై. వి. రాజు	—	డాక్టరు
బి. వి. రమణాచారి	—	భీముడు
భావనా ఋషి	—	శంభు
జమున	—	సరోజ
శాంతకుమారి	—	పార్వతమ్మ
ఋష్యేంద్రమణి	—	శేషమ్మ
సూర్యకాంతం	—	భద్రమ్మ
మైనావతి	—	బుల్లెమ్మ
లక్ష్మీదేవి	—	కమల
సీతారామమ్మ	—	మంగమ్మ

కథ, మాటలు :
ఆ చా ర్య ఆ త్రే య

పాటలు :
శ్రీశ్రీ, ఆచార్య ఆత్రేయ

సంగీతం :

K. V. మహదేవన్, పుగళేంది

స్టేజియో గాయకులు :

జిక్కి, A. P. కోమల, సుశీల, A. M. రాజా,

స్వర్రలత, P. నాగేశ్వరరావు.

ప్రొడ్యూసర్స్ : R. M. కృష్ణస్వామి, M. రాధాకృష్ణన్

డైరెక్షన్ : R. M. కృష్ణస్వామి

Recorded on (R. C. A.)

At

Aruna Cine Service

కథా సంగ్రహము

“బామ్మలపెళ్లి” చేస్తూ స్నేహితులతో ఆడుకుంటూ పాడుకుంటూ వుంటుంది సుబేదార్ సింహాద్రి కూతురు సరోజ. పక్కనున్న మైదానం నుంచి ఫుట్ బాగ్ ఒకటి ఎగిరివచ్చి వాళ్లపథ్య పడింది. ఆ బంతికోసం కేకలు పెట్టారు కుర్రాళ్లు. ఆ బంతి తీసుకుని వాకిట్లోకి వచ్చింది సరోజ. నూన్ నిల్చునివున్నాడు వాకిట్లో, బంతి అడిగి తీసుకుపోదామని. ఇద్దరి చూపులా కలిశాయి. తెప్పరిల్లి సరోజ బంతియిచ్చి లోపలికి వెళ్లి పోయింది. ఆ బంతిని తీసుకుని ఇంటికి వెళ్తాడు నూర్యం. వకీలు పేరయ్య తన కొడుకు నూర్యంకోసం వెళ్లి సంబంధం మాట్లాడుతుంటాడు. తీరా విచారిస్తే తన అంతకుముందే కలుసుకున్న సింహాద్రి కూతురు సరోజే అని తేల్చుంది నూర్యానికి. సంతోషిస్తాడు.

ఆ విషయం భార్య పార్వతమ్మతో చెబుతాడు పేరయ్య. ఆమె ఎగిరిపడి ఎంతమాత్రం వీలుకాదంటుంది. తన తమ్ముడి కూతురు బుల్లెమ్మనే తన కొడుకుకు చేసుకోవాలనే ఆమెకోరిక. అందుకని బుల్లెమ్మతో వెంటనే బయల్దేరి రమ్మని పల్లెలోవున్న తన తమ్ముడు చలమయ్యకు జాబు వ్రాయిస్తుంది.

చలమయ్య భార్య భద్రమ్మకు తన కూతుర్ని పట్టులోవున్న నూర్యాని కివ్వాలని ఆశ. భద్రమ్మ తమ్ముడు తిమ్మయ్యకు తన ఆక్క కూతురు బుల్లెమ్మనే చేసుకోవాలని కోరిక. ఇంతలో పార్వతమ్మ వుత్తరం చేరింది వాళ్ళకు. తిమ్మయ్యను కాదని బుల్లెమ్మతో బయల్దేరుతారు భద్రమ్మ, చలమయ్య.

ఎర్రెన్ని చెప్పినా నూర్యానికి సరోజతోనే అవుతుంది వెళ్లి. కట్నాలూ కానుకలదగ్గిర తగాదా పెడుతుంది పార్వతమ్మ. వెళ్లాన్ని వదిలి వచ్చేసుకుంటుంది కొడుకుని. నూర్యం వల్లకాదంటాడు. తల్లి తరఫున మారుగారికి క్షమాపణచెప్పుకుని “చేపట్టిన భార్యను విడిచిపెట్టని వాడే మరవాడు, మానవుడు” అని చెబుతూ సరోజతో సహా ఇంటి కొచ్చేస్తాడు నూర్యం.

బుల్లెమ్మతో అవుతుందనుకున్న వెళ్లి నూర్యానికి సరోజతో అయి పోయింది కనుక తిరిగి ఇంటికి పోదాం రమ్మంటాడు చలమయ్య భార్య భద్రమ్మకు వాళ్లమీద కనితీర్పుకోందే రానంటుంది భద్రమ్మ. చేసేది లేక చలమయ్య స్వగ్రామం చేరుకుంటాడు.

సరోజను సాధించటం మొదలుపెట్టారు పార్వతమ్మ, భద్రమ్మను.

భార్యపడే బాధలు సహించలేక సూర్యం తల్లికి ఎదురుతిరుగుతాడు. తన తన భార్యతో వేరే కాపరం పెడతానంటాడు. అసలే రక్తపుపోటుతో బాధపడుతున్న వీలు పేరయ్య, తల్లికొడుకులమధ్య రాజీకి ప్రయత్నిస్తాడు. లాభంలేకపోయింది. ఇలాగే ఒకరోజు తగవు జరుగుతుండగా రక్తపుపోటు ఎక్కువై, సంసారం చీలిపోకుండా వుండేందుకుగానూ “ఏమైనా సరే తల్లి మాట జవదాటును” అని సూర్యంచేత ప్రమాణం చేయించుకుని ప్రాణం విడుస్తాడు పేరయ్య.

చలమయ్య తిమ్మయ్యను తీసుకొని విచారింపుకు వస్తాడు. అక్క గారిని విచారించి, యికవైనా బుల్లితో ఇంటికి రమ్మని భద్రమ్మను అడుగు తాడు. రానంటుంది. తిరిగి వెళ్ళిపోతారు చలమయ్య, తిమ్మయ్యను.

తన కత్తికిక తిడ్డులేకపోయింది పార్వతమ్మకు. పండగపూట అందరూ ఆడుకుంటూ, పాడుకుంటూ ఆనందంగావుంటే, సరోజను మాత్రం తిండి పెట్టకుండా ఎండ పెడుతుంది.

వీలుగారింటికి పండగ ఫలహారాలు తీసుకువచ్చిన సింహాద్రిగారింటి పనిమనిషి మంగ, సరోజ బాధలు పడుతూ పడులుంటున్న సంగతి సింహాద్రితో చెబుతుంది. తండ్రికడుపు తరుక్కుపోయింది. కోపంతో బయల్దేరివస్తాడు పార్వతమ్మ వద్దకు.

వాకిట్లోకి వచ్చిన వియ్యంకుణ్ణి నానామాటలూ అని అవమానిస్తుంది పార్వతమ్మ. అవమానాన్ని భరించలేక తన బిడ్డను తనింటికి పంపించ మంటాడు సింహాద్రి. అదనుకోసం ఎదురుదాస్తున్న పార్వతమ్మ భద్రమ్మ సాయంతో సరోజను ఇంట్లోంచి వెళ్ళగొడుతుంది. కొడుకు ఇంటికి రాగానే సరోజమీద లేనిపోని అబద్ధాలచెప్పి తనంతట తానే తండ్రితో పుట్టింటికి పోయిందని చెబుతుంది. కానీ బుల్లెమ్మ ద్వారా నిజం తెలుసు కుంటాడు సూర్యం. వెంటనే భార్యను పిలుచుకుని రావడానికి బయల్దేరు తాడు. అసలే, పార్వతమ్మచేసిన అవమానంతో కుమిలిపోతున్న సింహాద్రి, కూతురుకోసం వచ్చిన అల్లుడితో “పార్వతమ్మ బ్రతికుండగా తన కూతురు ఆ యింట్లో ఆడుగుపెట్టదని” చెప్పి పంపేస్తాడు. ఆశతోవచ్చిన సూర్యం నిరాశతో తిరిగి వెళ్ళిపోతాడు. భర్తను కలుసుకుందామని సంతోషంతో పరుగెత్తుకొని వచ్చిన సరోజకు ఆకాభంగమైంది.

ఎలాగైనా, బుల్లెమ్మను తీసుకుపోతే విధిలేక భద్రమ్మకూడా వస్తుందని ఆలోచనతో తిమ్మయ్య, చలమయ్య మళ్ళీవస్తారు. ప్రయత్నిస్తారు. లాభం లేకపోయింది. తిరిగి వెళ్ళిపోతారు.

సూర్యాన్ని రెండోవెళ్ళి బుల్లెమ్మతో చేసుకోమని కోరుతుంది పార్వతమ్మ. సరోజను మరిచిపోలేని సూర్యం కాదంటాడు. కానీ పార్వ తమ్మ పోరుపెట్టడం మానలేదు.

తండ్రికి తెలికుండా, భర్తను కలుసుకుందామని బయలుదేరుతుంది సరోజ వీలు పేరయ్యగారింటికి. వాకిట్లోనే పార్వతమ్మ అడ్డుపడిలోపలికి రానీకుండా, కోడల్ని వెళ్ళగొడుగుతుంది. ఇంటికి తిరిగివచ్చి సరోజ భర్తకు బాబురాస్తుంది జవాబువచ్చింది. తీరా విప్పిమాస్తే “తనకూ, తన భర్తకూ ఇక ఎలాంటి సంబంధమూ లేదని” పార్వతమ్మ వ్రాసినజాబూ, సూర్యం రెండోవెళ్ళి శుభలేఖ రెండూ కనిపిస్తాయి. కుప్పకూలిపోతుంది. సరోజ.

సూర్యానికి రెండవవెళ్ళి ఏర్పాట్లు జరుగుతున్నాయి. సరోజ మంగద్వా భర్తకు బహుమానంగా ఒక పూలమాల, ఆ మాలతో వివాహ కాలంలా తనకు చేసిన వాద్దానం జ్ఞాపకంచేస్తూ ఒక జాబూ పంపిస్తుంది. ఇటు మాస్తే భార్యకిచ్చిన వాద్దానం, అటుమాస్తే చావుసమయంలో తండ్రికిచేసిన ప్రమాణం, వైగా రెండవవెళ్ళికి తయారు కమ్మంటూన్న తల్లిపిలుపు, అన్నీ ఒక్కసారి సూర్యాన్ని చుట్టుముట్టేస్తాయి. చాలా బాధపడతాడు. ఆ కంగారుతో మేడమీదనుంచి కిందకి పడిపోతాడు. పెద్ద దెబ్బ తగులుతుంది.

సరోజ కీవార్త తెలిసింది. వెంటనే బయల్దేరింది భర్తవద్దకు. “అవ మానించిన యింటికి ఏముఖం పెట్టుకుని పోతా”వని అడుగుతాడు సింహాద్రి కూతుర్ని. కులస్త్రీకి భర్తకంటే వేరే గతిలేదనిన్నీ, పుట్టినింటికి, మెట్టినింటికి పేరు తెస్తాననిన్నీ చెప్పి అనుమతి అడుగుతుంది. అర్థమయింది సింహాద్రికి. సంతోషంతో స్వయంగా సరోజను సూర్యంవద్ద దిగపెడతాడు. వాళ్ళ అన్యోన్య ప్రేమను అర్థం చేసుకుంటాడు. పార్వతమ్మ ఎన్ని డెప్పి పాడుపులు పొడిచినా తలవంచుకొని ఇంటికి వస్తాడు. కన్నబిడ్డ కాపురము బాగుపడుతుందనే వుద్దేశంతో వున్న ఇల్లా, పెన్ననా తెగనమ్మ, కావల సిన కట్నాలూ, కానుకలూ తీసుకుని అల్లుడింటికి బయల్దేరుతాడు సింహాద్రి.

ఎలాగైనా సరే కోడలిని ఇంట్లోనుంచి వెళ్ళగొట్టాలని పూనుకుంటుంది పార్వతమ్మ.

ఏమైనా సరే తన భర్తనువదిలి బైటకువెళ్లనని పట్టుపట్టుతుంది సరోజ.

తరువాత ఏం జరిగిందో

తెరవై చూడండి.

పాటలు

రచన: ఆత్మేయ పాడినవారు: జిక్కి అండ్ పార్టీ

పాట నెం. 1

సరోజ: రారమ్మ! రారమ్మ! బొమ్మలపెళ్ళి నేడమ్మా

రంగైన అల్లుడిగారి పూరేగింపు చూడమ్మా

అందరు: రారమ్మ రారమ్మ! బొమ్మలపెళ్ళి నేడమ్మా

రంగైన అల్లుడిగారి పూరేగింపు చూడమ్మా

కమల: పగిడి చుట్టి తురాయిపెట్టి పట్టపుటేసుగువై నక్కి

వస్తున్నాడు అబ్బాయి నాయించండి సన్నాయి

బాణా సంచా కాల్పండి బాంబులు బెట్టు పేల్చండి

భయపడి అల్లుడు పడతాడేమో - పక్కన నలుగురు

నిలవండి రారమ్మ

సరోజ: ఆకాశమే పెళ్ళిపందిరానె మన

కందాల చంద్రుడే దీపమాన

చిన్నారి కోకిలమ్మ పెళ్ళిపాట పాడునే

వయ్యారి నెమలి ఆటలే ఆడునే

॥ రారమ్మ ॥

అందరు: ముత్యాల ముగ్గులుపెట్టి

రత్నాల పీటలు వేసి

కమల: అల్లుడిపక్కన పిల్లను చేర్చి మెళ్లో తాళికట్టిస్తా

అందరు: మెళ్లో తాళి కట్టిస్తాం

అమ్మలక్కలు అందరుచేరి

బొమ్మల పెళ్ళి చేయిస్తాం

బంగారు బొమ్మల పెళ్ళిమ్మా - మన

రంగుల బొమ్మల పెళ్ళిమ్మా

॥ రారమ్మ ॥

రచన: ఆత్మేయ

పాడినవారు: పి. నాగేశ్వరరావు

పాట నెం. 2

చిక్కావే చినదానా! చిక్కావే నెరబాణా

ఎగిరే ఎద్దే గంతనుమోయా లెప్పుడుగానీ, తెలుసునా?

అందాలన్నీ కురిపించి ఆశలు నాలో కలిగించి

7

అందీ అందక పూరించి వుడికించి

కాళ్ళల్లా మువ్వలతో కళ్ళల్లాన నవ్వులతో

పూగించి వేగించి ముళ్ళక్కిచేసి వెళ్ళావే చిక్కావే

మననూ మననూ పెనవేసి

మనిషిని అట్టే నిలవేసి

మాయచేసే నిను చూసి మతిమాసి

గుండెల్లో అనురాగం-గొంతుకలోన ఆవేగం

పెరిగిందీ-విరిసిందీ-పెళ్ళిముహూర్తం పెట్టిందీ

॥ చిక్కావే ॥

రచన: ఆత్మేయ పాడినవారు: స్వర్ణలత, పి. నాగేశ్వరరావు

పాట నెం. 3

బుల్లెమ్మ: చిట్టిబావా! చిట్టిబావా! చేసుకుంటావా? - పెళ్ళి

చేసుకొని నన్ను బాక మానుకుంటావా

అత్తకొడుకు పట్టణాన పుట్టివున్నాడు - అని

అమ్మచెబితే గట్టిగాను - నిన్నే నమ్మినాను

॥ చిట్టి ॥

నూర్యం: రావే తల్లీ! రావే బుల్లీ! రావబుని చెల్లీ!!! - నువ్వు

రాలేదనె చూస్తున్నా రావే గండు పిశ్శీ!

ఎప్పుడొచ్చావ్? ఎందుకొచ్చావ్? ఏమి సమాచారం?

నన్ను ఇలా పట్టుకున్నా వేమిటి గ్రహచారం!

బుల్లెమ్మ: నీకోసం కాచుకున్నా ఇన్ని ఏండ్లుగా - నువ్వు

“పూ” అని ఒక్కమాట అంటే చాలుగా

చూడవద్దు పంచాంగం కూడినదే ముహూర్తం

నేడే చేసుకుందాం ఏమిటి నీ వుద్దేశం?

॥ చిట్టి ॥

నూర్యం: చాలావుండే వ్యవహారం తగ్గవే - ఇలా

గోలచేసి నాతో నీవు నెగ్గవే

బుల్లెమ్మ: పల్లెటూరి పిల్లయిది పనికిరాదు అనుకోకు

మెల్లగాను మచ్చికైతే జిల్లెయిపోతావు నీవు

॥ చిట్టి ॥

నూర్యం: నీకు నాకు సరిపడదే - చావనా?

బుల్లెమ్మ: నే నే నుయ్యో గొయ్యో చూచుకొని దూకనా?

నూర్యం: లంగరు మన కందదనీ నోరు విప్పి చెప్పనా?

బుల్లెమ్మ: వంగతీసి నేనె నీకు దొంగతాళి కట్టనా?

॥ చిట్టి ॥

రచన : ఆత్మేయ పాడినవారు : ఎ. పి. కోమల & పార్టీ

పాట నెం. 4

కళ్యాణమే చెలి వైభోగమే
కన్నుల పండుగ ఈ దినమే
వెన్నెల రాజు పెళ్ళికొడుకైతే
కలువల రాణి వెళ్ళికూతురే

॥ కళ్యాణమే ॥

చిలిపిగా చూచేను అబ్బాయి
సిగ్గు బలకబోసేను అమ్మాయి
చిన్నారి జంట కన్నార జూచీ
చిగిరించి పూచేను విరజాణి

॥ కళ్యాణమే ॥

చూపుతో అబ్బాయి సాక్కాడే
చక్కని అల్లుడు చిక్కాడే-
ఆ కిటు కేవో మాకు నేర్పించవే
నీకు పోటిగ సాటిగ రాబోమే

॥ కళ్యాణమే ॥

కోపం ఎందుకే మూపైనా ?

కొరకొర చూస్తావేమన్నా -

రేపొమాపో వస్తాడూ

యీ చూపుల తూపులు విసిరి చూడు

॥ కళ్యాణమే ॥

రచన : ఆత్మేయ పాడినవారు : జిక్కి, ఎ. ఎమ్. రాజా

పాట నెం 5

ఇద్దరు : హాయిగా తీయగా

సరోజ : అనురాగం పండగ ఆనందం నిండగా

చేదా మీ కాపురము చెలిమి పొంగు ఇల్లుగా ॥ హాయిగా ॥

సూర్యం : నీ కన్నులందు వెన్నెల పున్నోజు పున్నమి

చిన్నెలన్ని వెన్నెలై పూయనీ

సరోజ : చక్కవైన నావకూ చుక్కాని నీవుగా

అలలవై కలలపై కలకాలం సాగనీ

ఇద్దరూ : చేదా మీ కాపురము చెలిమి పొంగు ఇల్లుగా

॥ హాయిగా ॥

సూర్యం : సువ్వు నేను పువ్వులై పువ్వులలో నవ్వులై

సరోజ : సరాగాల తోటలో పరాగాల బాటలో

ఇద్దరూ : చేదా మీ కాపురము చెలిమి పొంగు ఇల్లుగా ॥ హాయిగా ॥

సూర్యం : పెనకేసిన మాలతి నీవై

సరోజ : మనసంతా చిగిరించిన మానివి నీవై

సూర్యం : మన పొందే అందమై

సరోజ : కనువిందై వుందమే

సూర్యం : ఈడుగా

సరోజ : జోడుగా

ఇద్దరూ : వెలుగు నీడ జావగా

చేదా మీ కాపురము చెలిమి పొంగు ఇల్లుగా ॥ హాయిగా ॥

రచన : ఆత్మేయ

పాడినవారు : సుశీల అండ్ పార్టీ

పాట నెం. 6

నిన్నే నిన్నే మేఘమా ! నిమిషం నేపు ఆగుమా

వెన్నెలనిండిన కన్నెలబ్రతుకుల చీకటిచేసి పోవకుమా

అందాలన్నీ గాలించేసి ఆనందానికి గాలంచేసి

ఆకాశాన్నే అయకొనాలని ఆశలుపెంచీ చేతులు చాచే

వెన్నెలనిండిన కన్నెలబ్రతుకుల

చీకటిచేసి పోవకుమా

॥ నిన్నే నిన్నే మేఘమా ॥

కన్నారన్నో కమ్మని కలలూ పూగారన్నో పూహాడోలలు

దివిసే భువీకీ తెస్తామంటూ-జవాబులేనీ సవాలుచేసే

వెన్నెల నిండిన కన్నెలబ్రతుకుల

చీకటిచేసి పోవకుమా

॥ నిన్నే నిన్నే మేఘమా ॥

సరాగములలో చక్కిలిగింతలు-నిరాశలందలి తీయనిబాధలు

పరువంలోనే పొందాలంటూ-పందెంచేసి పరుగులు తీసే

వెన్నెల నిండిన కన్నెలబ్రతుకుల

చీకటిచేసి పోవకుమా

॥ నిన్నే నిన్నే మేఘమా ॥

రచన : ఆత్మేయ

పాడినవారు : జిక్కి

పాట నెం. 7

బొనా! ఇది తుదియానా
ఎడబాటే ఇక గతియానా

విడిపోయిన మా ప్రతుకులు ఇకపై
కలిసికొనుటయే కలయానా
అనురాగాన పెనవేసిన యీ
అసుబంధ మిటే తెగిపోయేనా
కలిమిలేముల కలిసి వుండుమని
కన్నకలలే కల్లలాయెనా
మొగూ నీడల వేరుచేసే
యీ విపరీతమే విధియానా

||బొనా||

||బొనా||

రచన : శ్రీశ్రీ

పాడినవారు : జిక్కి, ఎ. ఎమ్. రాజా

పాట నెం. 8

సూర్యం : రావో! కనరావో ఇటు రావేలేవో
నన్ను చేరిగ రావో
ఆశలూరించి వేధించు రూపం
జీవితానందం వెలిగించే దీపం

సరోజ : దూరమైపోయె ఇది ఘోర కాపం
ఏనాడు చేకానా పాపం
కానరావో - చేరరావో
కారుమేఘాన జడివాన రేగ
ప్రేమ హృదయాన సుడిగాలి వీచె

మూర్త్యం : అంతు కనరాని ఎడబాటు బాట
ఇక ఎన్నాళ్ళీ కన్నీటి పాట
ఎన్నాళ్ళీ కన్నీటి పాట
కానరావో - చేరరావో

||రావో||

||రావో||

రచన : ఆత్మేయ

పాడినవారు : జిక్కి

పాట నెం. 9

వసంత మింటేనా ఈ
వసంత మింటేనా
మూడుదినాల ముచ్చటయేనా
వసంత మింటేనా

||ఈ వసంత||

మొగ్గుకుతానే సిగ్గు వేర్చినది
బుగ్గలలోన నిగ్గుతీర్చినది
మధువును చిమ్మే మధుర క్షణానికీ
మాయమైనదీ మానీపోయినది
వసంత మింటేనా

||ఈ వసంత||

గడచిన పచ్చనికాలం తలచీ
విడిచే వెచ్చనిపూర్వ మిగిలినది
రేపన్నది ఆ రాజుకు వున్నది
నాపైనే ఈ శోకసమాధి
వసంత మింటేనా

||ఈ వసంత||

దేవ్ దేవ్ దేవ్

పాటల రికార్డింగ్ : M. రాధాకృష్ణన్	ఎడిటింగ్ : R. M. వేణుగోపాల్
సహాయకుడు : K. కృష్ణమూర్తి	ఆర్ట్ : రాఘవన్
మాటల రికార్డింగ్ : M. D. రాజారామ్	నృత్యము : P. కృష్ణమూర్తి
ఫొటోగ్రఫీ : C A. మధుసూదన్	మేకప్ : ముకుందకుమార్.
	మాణిక్యం

సహాయకులు

డైరెక్షన్ : E. V. S. శర్మ	స్టిల్స్ : నాగరాజరావు
రికార్డింగు : దొరై రాజా, శ్రీనివాసన్	M. V. ఉమావతి
ఫొటోగ్రఫీ : N. D. S. ప్రకాష్	R. M. పార్థసారథి
	ప్రొసెసింగ్ : S. R. రంగనాథన్
ఎడిటింగు : P. జీవనరావు	విజయా లేబరేటరీ
మేకప్ : రాజా	స్టూడియో : పారమౌంట్, వాహిని,
డ్రెస్సులు : M. వేలాయుధం	నెహ్రూన్